

— да се разпореди на EFSA да предостави достъп до определените за поверителни документи;

— да се осъди EFSA да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят в настоящото производство, който е жалбоподател и в производството по дело T-339/10⁽¹⁾, Cosepuri/EFSA, обжалва решението на Европейската агенция за безопасност на храните (EFSA) от 15 септември 2010 г. относно възлагане на обществена поръчка 2010/S 51-074689, различно от протокол CFT/EFSA/FIN/2010/01, с предмет извършването на редовни превози отиване и връщане в Италия и в Европа, която е възложена на друго предприятие.

С обжалваното решение EFSA отказва достъп до някои актове, касаещи поръчката, и по-специално до документите относно изискванията за допускане и възлагане на определената за икономически най-изгодна оферта.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква нарушение на съответните разпоредби на Регламент (ЕО) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година⁽²⁾, и на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година⁽³⁾, както и нарушение на задължението за мотивиране на решението, на принципа на прозрачност и на правото на достъп до актовете. На последно място жалбоподателят изтъква, че е налице злоупотреба с власт.

Жалбоподателят сочи, по-специално, че ответникът извършва нарушение като не посочва конкретната вреда от предоставянето на достъп до поисканите документи и като не излага мотиви за причините, поради които е било частично отхвърлено искането му за достъп до сравнителна в контекста на процедура за възлагане на обществена поръчка информация, включена в документацията, изнесена за поръчката от конкурентите, и следователно изключена от приложното поле на поверителната търговска информация. Жалбоподателят иска и съединяване на настоящото производство с производството по дело T-339/10, което все още е висящо пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 288, стр. 47.

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 24 ноември 2010 г. — DTS Distribuidora de Televisión Digital/Комисия

(Дело T-533/10)

(2011/С 30/80)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (Tres Cantos, Мадрид, Испания) (представители: H. Brokelmann, abogado, и M. Ganino, abogada)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение С(2010) 4925 окончателен на Комисията от 20 юли 2010 г. и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят в настоящото производство, който е телевизионен оператор в сферата на платената сателитна телевизия, оспорва Решение С(2010) 4925 окончателен на Комисията от 20 юли 2010 г. „относно схемата за помощи № С-38/2009 (ex NN 58/2009), която Испания възнамерява да приведе в действие в полза на Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE)“, с което посочената схема във варианта, изменен с Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española [Закон 8/2009 от 28 август за финансиране на Испанската корпорация за радио и телевизия], е обявена за съвместима с общия пазар като е прието, че не е необходимо да се анализират средствата за финансирането ѝ.

Според жалбоподателя Комисията не е можела да разреши посочената схема за помощи без да анализира средствата за финансиране, въведени със споменатия закон, и в частност данъка от 1,5 % върху brutния оперативен доход на доставчиците на платени телевизионни услуги.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят се позовава на следните съображения:

— грешка при прилагане на правото, тъй като Комисията е разрешила спорната помощ без да анализира начина на финансирането ѝ. Във връзка с това твърди, че според постоянната съдебна практика разглеждането на помощта не може да бъде отделно от разглеждането на начина на финансирането ѝ, ако той е неделима част от помощта, и че в настоящия случай данъкът от 1,5 % върху brutния оперативен доход на доставчиците на платени телевизионни услуги е неделима част от схемата за помощ, поради което Комисията е трябвало да го анализира заедно с помощта;

— нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като Комисията е разрешила схема за помощи, която не зачита принципа на пропорционалност поради това че данъците, с които се финансира, предполагат сериозно нарушение на конкуренцията на пазарите на получаване на аудиовизуално съдържание и намаляване на телевизионните зрители, което противоречи на обществения интерес;

— нарушение на членове 49—63 ДФЕС. Според жалбоподателя Комисията е нарушила тези разпоредби доколкото начинът на финансиране на разрешената помощ ограничава свободата на установяване и свободното движение на капитал като прави упражняването на тези дейности по-непривлекателно за операторите в сферата на платената телевизия и другите инвеститори, установени в останалите държави членки.

Жалба, подадена на 22 ноември 2010 г. — Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias/CXBП — Garmo (HELLIM)

(Дело T-534/10)

(2011/С 30/81)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias (Lefkosia, Кипър) (представители: С. Milbradt и Н. Van Volxem, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Garmo AG (Щутгарт, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 20 септември 2010 г. по дело R 794/2010-4;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени в хода на производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Garmo AG

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „HELLIM“ за стоки от клас 29

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: колективната словна марка „HALLOUMI“ за стоки от клас 29

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като конфликтните марки и стоки били сходни и съществувала вероятност от объркване между марките, както и нарушение на член 63, параграф 2 от Регламент № 207/2009, тъй като жалбоподателят е трябвало да може да очаква да му бъде предоставена възможност да изрази становището си във връзка с позицията на ответника в производството по обжалване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 22 ноември 2010 г. — Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias/CXBП — Garmo (GAZI Hellim)

(Дело T-535/10)

(2011/С 30/82)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias (Lefkosia, Кипър) (представители: С. Milbradt и Н. Van Volxem, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Garmo AG (Щутгарт, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 20 септември 2010 г. по дело R 1497/2009-4;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени в хода на производството по обжалване.